

L'any de la moda

JOAN M. OLEAQUE

Fa unes dècades, els dissenyadors somiaven estils cibernetics i biomecànics per a vestir-nos en aquest any mític. Però la realitat s'ha imposat amb la seua textura rutinària, i, com en gairebé tot, el 2000 serà un any de continuïtat en el camp de la moda. No vestirem com astronautes, però, en canvi, unes gotes a l'estil *Blade Runner* sí que esguitaran el camp de l'estètica. El nou segle comença amb una conjunció d'allò vell i les novetats futuristes. Les reminiscències hippies es conjugaran amb invocacions futuristes dins de peces de roba urbanes, en una mena d'homenatge a les velles evocacions de com havia de ser la moda del 2000, però sense perdre la funció més pràctica de la roba.

Els anys 90 han estat els del domini del color negre (i darrerament el gris) dins del minimalisme d'alt nivell imposat per Tom Ford (el creatiu de Gucci) i continuat per Jill Sanders, Donna Karan i tants altres. En el 2000, tot això serà transformat per una àmplia gamma de colors i estils de gran barreja, modificació que ja venia olorant-se en el cor del carrer.

ARXIU / BASI

Les firmes catalanes han expandit una petjada pròpia i personal.

També ha estat, al nostre país, la dècada de la implantació definitiva de les supermarques italianes. I ha estat, en tot arreu, la dècada de la sacralització dels dissenyadors d'aquell país, que ja tenen fins i tot màrtir propi: Gianni Versace.

El solatge italià quedarà, però ara es

Durant dècades, tothom imaginava el 2000 com una data de canvis estètics siderals. No serà així, però sí transformarà l'avorrit minimalisme dels 90.

compatibilitzarà més que mai a casa nostra, i a tots els nivells, amb firmes catalanes que han expandit una petjada pròpia i personal: Antoni Miró, Armand Basí, David Valls, Lydia Delgado, entre altres. Les opcions que ells presenten tenen poca enveja del *glamour* de Prada o Dolce & Gabbana, i els preus són bastant més raonables. Sembla que, finalment, la difícil mixtura entre creació i empresa està sedimentada al nostre territori (el volum estatal d'exportacions en el sector de confecció està comandat per Catalunya i el País Valencià). La gent gasta molts diners en roba (2,5 bilions de pessetes l'any en tot l'estat espanyol) i ho continuarà fent en uns temps en què l'ànima i el caràcter continuaran subordinats a l'estètica. Una estètica en la qual es consolidarà la tendència a deixar que cada individu done forma a la seua pròpia moda, combinant una jaqueta de disseny amb una faldilla de Mango i unes sabatilles d'esport. Tot amb una influència poderosa de les tendències d'imatge que es creen i reencarnen en els clubs de ball electrònic. De fet, Donatella Versace no lleva ull a les discoteques del 2000. I la germana del màrtir, sap ben bé el que es fa. Així ho indica, almenys, la potent facturació del seu "empori".

Els verbs valencians Manual pràctic

Josep Lacreu

Una flexió verbal completa i actualitzada que parteix de l'ús real i informa de totes les variants, orals i escrites, amb els matisos adequats.

Bromera
"Materials", 5

Timbuktú

Paul Auster

Una de les faules més originals de la literatura americana recent: un gos singular acompanya el seu amo al llarg d'un viatge delirant i ens en fa de testimoni.

Edicions 62
"El Balanci", 361

Classificació 3R El cinema a Mallorca

Margalida Pujals-Manel Santana

Els autors d'aquest llibre analitzen a fons el cinema a Mallorca des del punt de vista social, descriuen la influència que va exercir sobre la mentalitat col·lectiva, retraten els seus consumidors, tant el simple espectador, com el cinèfil més exigent, i presten una atenció especial a la funció acomplida per la fèrria censura franquista.

Els. Documenta Balear
"Menjavers", 32